

IMAVÁLASZ

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 03. 04.

Köszönjük Atyám, hogy Krisztusban hatalmat kaptunk, hogy az ellenség minden munkája felett uralmat vegyünk, a Jézus nevében. Az ellenség legyőzött, a talpunk alá helyeztetett, két évezrede. Mi abban a győzelemben járunk, amit Krisztus megszerzett a számunkra! Megdorgáljuk az ellenséget, a kórokozókat, a betegséget, a lázat, a fájdalmakat, a Gyülekezet minden tagja és szeretteik felett, a Jézus nevében!

Elparancsoljuk ezeket a szentektől, mert hivatkozunk a jogainkra és a kiváltságainkra, hogy Isten gyermekei vagyunk mindannyian, akik újjászülettünk, és az ellenség nem teheti ránk a kezét, a Jézus nevében. Jézus nevében mindennek térdet kell hajtani, a kórokozóknak, a bacilusoknak, a vírusoknak, a Jézus nevében!

Megparancsoljuk a testeknek, hogy nyissák meg a fülüket, hallják meg az Igét és öltözzék magukra a Krisztusban kapott szent egészséget, a Jézus szent nevében. Az ellenség munkája megkötött, mert mi a hatalom helyéről szólunk a talpunk alatt levő ellenségnek, hogy takarodjon a felségterületünkről.

Kiárasztjuk a szent erőt, a szent kenetet, a szolgáló angyalokat, hogy legyenek segítségül a szentek felépülésében, a Jézus nevében. Amint az Úr Jézus van a mennyben az Atya jobbján, mi is úgy vagyunk e világon. Mert ezt írja az Ige, és mi hisszük Atyám a Te Igédet, hogy az igazság és az beteljesedik az életünkben.

Köszönjük Uram a nyitott szíveket, a halló füleket, és a látó szemeket, a szellemi szomjúságot, a Jézus nevében. Köszönjük Uram a mai napon a növekedést, a világosságot, amit elhoztál nekünk. Hálát adunk Uram, hogy egybegyülekezhettünk, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és bátorítsd arra, hogy az *imáink meghallgattanak*. A mai tanítás címe: *Imaválasz*.

Amit most az Úr ad, ez olyan világosságot gyújt a szívedekbe, hogy az *imaéletek gyökeresen* meg fog változni. Ez igen fontos. Meggyőződésem, hogy nem az imával van a baj, mert imádkoztok, nem a hitetekkel van a baj, mert van hitetek, hanem a *kézbesítéssel* van a probléma.

Nekem úgy tűnik, hogy erről kevesebb tanítás van, mint az imának más különböző területeiről: az ima, a hit, a szeretetben járás témakörben. Mert az isteni fajta szeretet működteti a hitet, a szeretet a mozgó rugója a hitnek.

Egy Hagin történetet olvastam, és megfogalmazódott a szívemben, hogy ennek kell ma elhangzania. De ez még csak egy történet volt önmagában. Tegnap délutánig még nem volt semmi más hozzá. Kértem az Urat, hogy ehhez kell még valami, mert egyetlen történettel nem lehet kitölteni egy órás tanítást. Azt hiszem, hogy bőséggel adott hozzá az Úr, nem volt szűkmarkú.

A következőképpen szól ez. Volt egy misszionárius, nem volt még 40 éves, aki rákos betegségben szenvedett. Annyira súlyos volt az állapota, hogy már magatehetetlenül feküdt, nem tudott felkelni. Hagin elment hozzá és órákat *imádkozott*.

Egyszer csak az ágy végénél személyesen *megjelent* az Úr Jézus. Isten kegyelméből csak Hagin kapott bepillantást a szellemi világba, a beteg nem látta. De elmondta a betegnek, hogy Jézus eljött, hogy téged *meggyógyítson*. Jézus kifizette a gyógyulásnak az árát, két évezrede. Jézus kezébe volt valami furcsa dolog, amit nem tudott meghatározni, hogy mi az. Tartott valamit a kezében.

Ebből is látszik, hogy Jézus mennyire *akarta* azt, hogy ez az ember meggyógyuljon. Ő személyesen jött el, hogy átnyújtsa a *megnyilvánulást*, hogy a gyógyulás valóságba jöjjön annak a misszionáriusnak az életében. Ekkor a beteg olyat tett, amire senki nem számított. Mint említettem, feküdt és nem tudott fölkelni.

Most kipattant az ágyból, *odament* az ágy végéhez, holott ő nem látta, hogy Jézus hol van, de érezte a jelenlétét. Jézus azt a bizonyos dolgot, ami a kezében volt, *nyújtotta* felé. A beteg szintén nyúlt érte, de egy pillanat múlva a keze lehanyatlott. Leült a székre és elkezdett siránkozni: – Nem tudom elvenni, nem tudom átvenni a gyógyulásomat!

Hagin biztatta, hogy de igenis, tudod! És ez az eset háromszor megtörtént. Jézus ezt a bizonyos edényt *nyújtotta* át, ami valószínű, hogy a *gyógyulása* lett volna, ha átvette volna. Most nekem is bevillant az, hogy pásztoroktól is szoktátok hallani, hogy erre és erre van gyógyító kenet, nyúlj ki a *hit kezével* és *vedd el*.

Most Hagin a szemével látta, hogy Jézus *nyújtja* át azt a valami furcsa dolgot, a beteg szintén kinyúl érte, de *megtorpan*. És utána siránkozik, hogy nem tudom átvenni a gyógyulásomat. Még biztatás ellenére sem.

Jézus a végén szomorúan azt mondta: *eljöttem*, hogy meggyógyítsam, de ő *nem hagyta*. Azt is mondta Jézus, hogy x nap múlva meg fog halni, és így is történt. Most ugyan az aranyutcákon sétál, és nagyon jó helyen van, de a földön lett volna még nagyon sok feladata.

Isten *akarata* az, hogy meggyógyítsa az embereket? Isten *meghallgatta* Hagin imáját? Igen! Mind a kettőre az a válasz, hogy igen. Isten nem csak meg *akarja* gyógyítani az embert, hanem *képes* is rá, mert megvan hozzá a természetfeletti ereje, a kenete.

Kenneth Hagin hittel imádkozott és Jézus egy természetfeletti *megnyilvánulásban* jött el a beteghez. *Személyesen* akarta kézbesíteni azt a kis ajándékot, mert a gyógyítások is egy *ajándék* címszóval ismert.

János 14-et olvassuk el, mert ez egy *kulcsfontosságú* Ige. Jézus *megígérte* az imáink *megválaszolását*, ha az *Ő nevében* fordulunk az Atyához. És ez az ígélet igen *erőteljes* és *egyértelmű*, hogy amit csak *kértünk* az *Ő nevében*, azt *megadja*!

János 14,13-14

13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

14. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt. Ámen.

A második versben *nyomatékosan* meg van erősítve, hogy amit *mi kérünk* az *Ő nevében* – ugye vannak keretek, szabályok, hogy hogyan kérjünk, hogy eredményesek legyünk –, *Ő megcselekszi*. A múlt héten is hallottátok, hogy *Jézus áll* az Ige mögött, aki *cselekszik*. Tehát nekünk csak *hittel* kell imádkoznunk, és *várnunk* kell, hogy az Úr Jézus *végrehajtja* azt, amit mi *kértünk*, elrendeltünk az *Ő nevében*.

Ez a beteg misszionárius *lerombolta* Kenneth Hagin hitének a *hatását* azzal, hogy *rossz* megvallást tett, hogy ő nem tudja átvenni az ajándékot. *Nem tudja átvenni* a gyógyulását. Nem mondta, hogy miért. Lehet, hogy egyszerűen csak egy bűntudat vagy valamilyen kárhoztatás volt az életében. De valami megakadályozta őt abban, hogy átvegye, vagy nem tartotta magát méltónak. Ki tudja? De ezek biztos, hogy mind *hitgyilkos* dolgok.

Ha mi gyengeséget, kudarcot, kételyt, félelmet *vallunk* meg, akkor hamarosan arra a *szintre* fogunk kerülni. Meglesz néki, amit mondott... – alapelv alapján. Imádkozhatunk mi hittel másokért, de *lerombolhatják* a hitünknek a hatását, ha *megkérdőjelezik* azt, hogy vajon Isten meghallgatta-e az imát? Ugyanez a helyzet, ha saját magunkért imádkozunk, és ez a *kérdőjel* bennünk van, hogy vajon meghallgatta-e?

Ha ezt a kérdést fölteszük akár magunknak, akár bárki más fölteszi ezt a kérdést, akkor ez azt jelenti, hogy *nincs meg* az, amit kért. Mert ugye az *ima végén* úgy kell kijönnünk az imaszobánkból, hogy amit kértünk, az a szívünkben *megfogant*.

Annyi imát *leromboltak* már a keresztények az életükben és a többségüknek sajnos nincs is róla tudomása, hogy tönkretették a saját imájukat, vagy azok imáját, akik őértük imádkoztak. Előljárónk nem egyszer mondta azt, hogy nem az a döntő, amikor valakiért a gyógyító sorban imádkozik a pásztor. Az a *döntő*, amit utána *mondasz*.

Mert ha a *hittel szólsz*, hogy ez megvan nekem, akkor azt erősíted, *serkented*, hogy a valóságba jöjjön. Ha *ellenkezőleg* szólsz, akkor *lerombolod* az imát, és az nem jön valóságba. Ha valaki imádkozik, mondjuk gyógyulásért, akkor megtörténik az ima, s a végén a köszönet. Köszönöm Uram, ez megvan nekem!

Egy *hitmegvallás* az, amikor az ima végén kijelenten: megvan nekem! *Nem látom* még az eredményét, de *hittel elfogadom*, hogy az imámat az Atya *megválaszolta*. Akár magunkat is lehet arra *emlékeztetni*, hogy azért válaszolja meg az Atya az imánkat, mert:

- 1./ mi Jézus *nevében* imádkozunk,
- 2./ Jézus *könyörög* az Atyához, abban a dologban,
- 2./ s ebben az esetben nem bennünket lát az Atya, hanem *Jézusra tekint*.

Benne van a Bibliában, hogy az Úr Jézus *minden* imáját az Atya *megválaszolja* és megválaszolta. Lázár sírjánál hogyan kezdte Jézus? Tudom Atyám, hogy minden imámat *meghallgatsz!* (Ján. 11,41-42) Tehát biztos volt abban, hogy *megválaszolja*. Nekünk is nagyon *biztosan* kell állnunk ezen a kijelentésen, hogy az imánk *megválaszolást* nyer!

Egy másik kérdés lesz majd az, hogy az ima valóságba jön-e? Megkapjuk-e a választ az imáinkra? Ez két különböző dolog. Tehát ott tartottunk, hogy valamiért imádkozunk. Ez lehet anyagi áldás, de bármi más is. Az ima végén megköszönjük, és hittel elfogadjuk.

Amit szoktam példaként említeni, hogy a mennyben bekészítik a *csőpostába* és elindítják a választ. Így ez *megvan* nekünk. Ha tovább kérnénk az imát, akkor gyakorlatilag az illető *lerontaná* a pásztor hitének a hatását, aki előzőleg imádkozott a gyógyító sorban érte. Értitek?

Ha egyszer imádkoztunk valamiért, lehet folytatni az imát, csak egy más módon: *köszönettel és hálaadással*. Kijelenteni, hogy *megvan* nekem a gyógyulásom.

Két bizonyosságot mondok nektek gyorsan: Egyik pásztorársamnak a fia a munkahelyén *eltörte* a lábujját. A röntgen kimutatta, az orvosok 6 hét fekvést írtak elő, mert állítólag azt még gipszelní sem lehet. Kért imatámogatást, hogy legyünk egy akaraton. És kaptam visszajelzést a napokba, hogy jár, sétáltatja a gyereket, autót vezet! Ez az Úr dicsősége!

Pénteken este hívott egy másik szent. Már jó késő volt, körülnézett, hogy kit talál még az interneten, kitől kérhetne imatámogatást, mert a *hátizmában* volt egy erős fájdalom. Engem talált meg. Egy akaraton imádkoztunk. Azt mondta, hogy nem is nagyon tudja, hogyan kell imádkozni, mert ő soha nem beteg. Tehát nem gyakorolta az imát ebben. Te csak legyél velem egy akaraton, majd én imádkozom! – mondtam. Éreztem az Úr jelenlétét. Tehát ha nálam megvan a jelenléte, akkor nála is megvolt. Másnap beszámolt arról, hogy csökkent a fájdalom. Tegnap arról írt, hogy teljesen eltűnt a fájdalom.

Tehát az imák *megválaszolást* nyernek. És írtam is neki, hogy a te hited tartott meg téged! Mert fontos, hogy ha az imában egy akaraton vagyunk, akkor *utána* is maradjunk *egy akaraton*. Amikor Jézus nevében kérünk az Atyától, tehát *összekapcsoljuk* Jézus nevét és a hitünket, az mindig *eredményt* hoz. A kérdés az, hogy a *címzett* el tudja-e *fogadni*?

Ima és hit van a részletekről! A probléma a kézbesítéssel, pontosabban az *átvétellel* van. Azt hiszem, hogy erre nem volt ennyire kisarkítva még a tanítás, ami itt elhangzott volna. Fókuszáljatok az ajándéknak az átvételére, a válasznak az *átvételére*.

Nagyon fontos az *ima*, nagyon fontos a hozzá kapcsolt *hit*, de mégis úgy gondolom, hogy az *elfogadás döntő súlyú*. Hiába van meg a hittel elmondott ima, ha az elfogadásban van akadály. Az *elfogadni* szó jelenti azt, hogy megragad, birtokba vesz, nevére vesz és beül a készbe. Ezt is használja a magyár, hogy beleül a készbe.

Tételezzük fel, hogy valamit rendeltél postán. Most már annyi csomagküldő szolgálat van, hogy ezt nyugodtan lehet példának hozni. *Megrendelted* a csomagot. A kérdés az, hogy a *címzett* át tudja-e venni? Mert lehetnek *akadályok*. Lehet, hogy mire megérkezik a küldemény, egy méteres *hó* lesz, és ki kell menni valahogy a kiskapuhoz.

Vagy pedig megérkezik a küldemény, becsönget a postás, de közben a feleségem elvitte a pénztárcát. Ez egy másik akadály. Mert *pénz nélkül* nem adják oda a csomagot. Ha én tudom,

hogy *értékes csomagot* rendeltem, akkor *intézkedek*. Vagy a havat lapátolom el, ha hófúvás van, vagy pedig telefonálok a feleségemnek, hogy gyorsan jöjjön vissza a pénztárcával.

Ha imádkozunk – és ezt megbeszéltük a múlt héten is –, Jézus *nevében* kell *kérnünk*. Mégis a Jakab apostol levelében a 4. fejezetben háromféle variációt olvasunk. Lehet *jól* kérni, lehet *rosszul* kérni, és lehet *nem* kérni.

Valahogy nem mindenkinek jut eszébe, hogyha van egy *sziüksége*, akkor imádkozzon és *kérjen* a Jóistentől. *Garancia* az ima megválaszolására az előbb felolvasott Ige a János evangélium 14. fejezetből. Plusz ehhez hozzáolvassuk...

1János 5,14

14. És ez az a bizodalom, amellyel Őhöz vagyunk, hogy ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket.

Azt mondja, hogyha mi az Atya *akarata* szerint imádkozunk, akkor azt *megadja*. Mi az Atya akarata? Ez itt a kérdés. Egyetlen szóban meg lehet válaszolni ezt: a *szeretet*. Ha olyat kérnénk, ami másnak kárára lenne – megdőglött a tehenem, dögöljön meg a szomszédé is –, ez nem lenne a szeretet vonala.

Ez a fajta imádság nem fog megválaszolást nyerni. Tehát ha kérünk az Ő *akarata* szerint... Az Ő akarata benne van az Igében. Egy szóval úgy lehet mondani: *szeretettel* kérni. Mert a szeretet *nem okoz kárt* a másoknak.

Egy megvallást teszünk, hogyan is történik az ima. És ennek mindenki szívébe bele kell ivódnia: *Én imádkozom Jézus nevében, Jézus közbenjár érettem, az Atya rátekin, és nem rám. És az Ő közbenjárását megválaszolja, és így jön meg nekem az imámra a válasz. Ámen.*

Ez fontos, hogy a szívetekbe bevessétek. A bizonytalanságot ez a megvallás száműzi. Mert valljuk meg őszintén, mi is voltunk korábban úgy, hogy imádkoztunk valamiért, és jött a kis kérdőjel. Még ha nem is olyan nagy görbe, hanem egy kisebb. Ott volt, hogy ez most az Atyának kedves? Megválaszolja? Vajon mi lesz?

Abból próbáltuk lemérni, hogy Isten megválaszolta-e az imát, hogy valóságba jött-e a kért dolog. De ez nem jó hozzáállás. Mikor mi az *Igével összhangban* imádkozunk, akkor *garantált*, hogy eredmények szülessenek. Az *ima megválaszolása* és az imának a *valóságba jövedele* az két különböző dolog!

A Hagin példánál is a *válasz* megérkezett a misszionáriushoz, Jézus személyesen jött és próbálta átnyújtani. De a gyógyulás *mégsem* jött valóságba a betegnél. Ezért a *válasz* és a *valóságba* jövetel két különböző dolog.

Mi is imádkoztunk egyszer, talán a tabi szolgálatunk során. Szegeden volt valakinek a rokona, súlyos beteg volt. Imádkoztunk érte és 1-2 nap múlva eltávozott az élők sorából. És utána mondta a hozzátartozó, hogy ő soha többé nem kér imát. Ugye, nem volt megértése belőle, hogy nem a mi imánk miatt távozott el, hanem ő nem tudta megragadni a választ.

Nekünk *ragaszkodnunk* kell az igei megvallásokhoz. És ezt követően a hálaadásban kell lennünk. Mert ez serkenti azt, hogy a kért dolog valóságba jöjjön. Az Ige világosan mondja, hogy *ne* a láthatókra nézzünk, hanem Isten Igéjére.

Aki a *láthatóra* néz, az *nem birtokolja* a választ. Amikor az ima végére eljutunk, akkor már gyakorlatilag hitben meg kell tudni ragadni a választ. Nem a valóságban, hanem hitben. A szívünkben *hitben* kell *megragadni* a választ.

Aki nem tudja az ima végére megragadni a választ, az csak *reménykedni* fog. És a reménység az egy *távoli jövőt* jelent. A hit pedig egy *most hit*. Nekünk a most hitben kell élnünk és járnunk.

A vérfolyásos asszonynak voltak *akadályai* a gyógyulás területén. Egyrészt a betegsége, másrészt pedig a vallásos neveltetése. De ő a gyógyulása érdekében ezeket mind *leküzdötte*.

Márk 5,27-29

27. Mikor Jézus felől hallott, a sokaságban hátulról kerülve, illeté annak ruháját.

28. Mert ezt monda vala: Ha csak ruháit illethetem is, meggyógyulok.

29. És vérenek forrása azonnal kiszáradt, és megérzé testében, hogy kigyógyult bajából. Ámen.

Ő egy olyan betegségben szenvedett, hogy neki tömegbe nem lett volna szabad mennie, mert a törvény szerint valószínűleg megkövezték volna, ami egy halálos ítélettel ér fel. Ez volt az egyik akadálya a gyógyulásának.

De ő nem tartotta be a törvényt, nem kiáltotta, hogy „tisztátalan vagyok, senki nem jöhet a közelembe”. Mert amikor Jézusról hallott, akkor a szívében kigyulladt a *reménység* a gyógyulást illetően. Nem Istent kérte az akadályok leküzdésére, hanem *ő cselekedett*, befurakodott a tömegbe.

Addig-addig tolakodott, amíg Jézus ruháját meg nem tudta érinteni. Az akadályok *ne tartsanak vissza* a megérkezett imaválasz *átvételétől*. Ahhoz, hogy Istentől *kaphassunk* bármit is, nekünk *hitben* ki kell lépni. Hagin bizonyosságában az az ember odament ugyan Jézushoz, de nem hitben. És nem is tudta átvenni a gyógyulását.

Van négy *alapelv*, amit ha *működtetünk*, akkor a válasz *valóságba* jön. Az imáinkra a válasz megérkezik. (Egyébként utána nézhetek ennek a Kennet Hagin *Tavaszi* című könyvben, március közepe táján. Ott részletesen el tudtok mélyedni benne.)

1./ **MONDD KI!** Mert amit *kimondasz*, azt fogod *megkapni*. Hittel szólj és ne kételkedve. Ez a vér folyásos asszony azt *mondta*, hogyha *megérintem* Jézus ruhájának a szegélyét, akkor *meggyógyulok*. Ő kimondta a hitét.

Már korábban is említettem, hogy jöhetsz olyan hittel, hogyha belépek ezen a küszöbön, belépek ebbe a teremben, akkor meggyógyulok. Pesten, amikor belépek a templomba, akkor meggyógyulok. Az csak rajtam múlik, hogy miben árasztom ki a hitemet.

2./ **TEDD MEG!** Ez a vér folyásos asszony nemcsak *kimondta* a hitét, hogyha Jézus ruhájának a szegélyét megérintem, akkor meggyógyulok, hanem meg is *cselekedte*. Mert a sokaságban, a tömegben addig furakodott, míg Jézust *elérte*.

Ebből következik az, hogy a *cselekedeteink* vagy *legyőznek* bennünket, vagy *sikerre* visznek. Mert ha azt cselekszi, hogy hátravonul és betartja a törvényben előírt távolságot, akkor nem gyógyul meg. De az *ő cselekedete sikerre* vitte őt, mert a kimondott *hitével azonosan cselekedett*.

Jakab 2,17-ben pedig olvastuk már többször, hogy a hit cselekedetek *nélkül nem működik*. Tehát a hithez *párosítani* kell cselekedeteket. Ez az asszony a *hitét megcselekedte*, mert addig furakodott a tömegben, amíg Jézus ruhájának a szegélyét meg nem tudta érinteni.

3./ **FOGADD EL!** Ez a kézbesített küldemény *átvétele*. Ahol a Szent Szellem jelen van, ott van Isten természetfeletti ereje. A természetfeletti erő *nem látható*, de hatását meg tudjuk tapasztalni. Hasonlóképpen a rádióaktivitás sem látható, de hatása igen, ami nagy kárt okoz.

Isten ereje természetesen csak a *javunkat* szolgálja. A *hitünk aktivizálja* Isten természetfeletti erejét. A hitünk fogja *munkára* és használja ezt a természetfeletti erőt. Tehát a hit az egy *kulcskérdés*.

A hitünkkel tudunk *rácsatlakozni* Isten erejére. A trolibuszt azért láttatok már, utaztatok is talán rajta. A trolibusz úgy tud rácsatlakozni az erőforrásra, az áramellátásra, hogy a hosszú áramszedőjét fölengedi és rácsatlakoztatja a vezetékre. És azután szalad alatta.

4./ **MONDD EL!** Azaz legyél *bizonyágtevő* a világ számára, hogy mások is higgyenek abban, hogy Jézus él és ma is gyógyít az Ige által. Mi hívők kiállíthatjuk a *győzelem csekkjét*. Téved, ha valaki azt gondolja, hogy az Úr vívja meg a győzelmet, mert Jézus *már megszerezte* számunkra a győzelmet két évezrede a kereszten.

A Kolosse 2,15 világosan megírja, hogy *diadalt* aratott az ellenség felett. A győzelem már megvan, nekünk csak ebben a *győzelemben* kell járnunk, *birtokba* kell vennünk, *érvényre* kell juttatnunk. Ezzel állítjuk ki a győzelmünk csekkjét. És ugye a magaslesről, a *hatalmi helyről* szólhatunk lefelé az ellenségnek, hogy takarodj! Tehát ez a négy pont, a négy alapelv: mondd ki, tedd meg, fogadd el és mondd el.

A vér folyásos asszonyhoz hasonló esetek vannak még a Bibliában. Ezen az elven működik például Dávid és Góliát esete. Az 1Sámuel 17-ben olvashatjátok. A lényeg az, hogy Dávid is tudta, hogy *megkapjuk* azt, amit *kimondunk*. Dávid picike volt, gyenge volt, nem bírta el a páncélzatot és egyetlen parittyavetővel állt ki Góliáttal szemben. De előtte *hittel kimondta*, hogy Isten ma téged a *kezembe ad*. Így is történt.

Nagyon fontos a következő mondat: Isten bármit megtesz, amit mi hajlandók vagyunk elhinni! Rajtunk múlik az, hogy mi jön valóságba és milyen mértékben.

Lehet, hogy korábban úgy imádkoztunk, hogy Uram, kérünk ezt, vagy kérünk azt, aztán meg rábíztuk Istenre, hogy mekkora legyen az a dolog. De a *végeredmény* rajtunk múlik. Mert ha csak egy pár zoknira van hitem, akkor az fog valóságra jönni. Ha egy új autóra van hitem, akkor azt is meg fogom kapni.

Tehát nekünk kell a *hitiünket kiterjeszteni* az adott dologban, majd utána imádkozni, és ezt követően megkapjuk. Ugyanezen elv alapján működik a tékozló fiú esete. Mert ő is azt mondta a Lukács 15-ben, hogy elmegyek az én apukámhoz, *hazamegyek*.

Mert kondás gyerek volt és nem volt mit ennie. A pénzét elköltötte és csak tengődött. Azt mondta, hogy *hazamegyek!* Hittel előre kijelentette, hogy ő *hazamegy*, és édesapja fogadta is, nem is akármilyen örömmel.

A kézzátételről: Márk 16,17-ben olvassuk, hogy akik betegekre vetik *kezeiket*, azok meggyógyulnak, mert a hívőket ilyen *jelek* követik. A pásztor imájára a választ nem mindenki tudja azonnal elfogadni. Néha a *fogadók ellenállnak*. Ellenállnak a kenetnek és nem fogadják be azt. Főként az újjaknál tapasztalható ez a jelenség.

Ha nincs azonnali megnyilvánulás, és te imádkoztál valakiért kézzátétellel, akkor is *kitartóan állj* meg hitben. Mert ha a hited *meqlankad*, akkor az *akadályt* képez, hogy az imára a válasz megérkezzen.

Az a helyzet, hogy aki a kézzátétel során nem fogadta be a kenetet, nem fogadta be a gyógyulását, megvan a lehetősége arra, hogy bármikor *egy nevezőre* jusson az *Igével* és a te *hiteddel*. S máris jön a megnyilvánulás. Ezért *ne add fel*, ha te voltál az imádkozó.

De nemcsak a kézzátételre igaz ez. Hogyha valaki a távolban van és imádkozunk érte, akkor is ugyanez a helyzet. Hogyha nem jön a megnyilvánulás azonnal, vagy a következő nap sem, akkor is maradj hitben. Ma már érintettük...

Jakab 4,2-3

2. Kívántok valamit, és nincs néktek: gyilkoltok és irigykedtek, és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háborúskodtok; és nincs semmitek, mert nem kéritek.

3. Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt. Ámen!

(Sok gyógyító ajándék jön, köszönjük az Úrnak.) Sajnos vannak olyan keresztények, akik úgy imádkoznak, hogy *nem várnak eredményt*. Csak azért imádkoznak, mert szokás. Vagy a gyülekezetben a közös megvallást együtt mondják, hogy ne tegye szóvá a pásztor, ha nem tenné. De ez nem jó indíték. Így fölösleges imádkozni, hogy nincs cél, nincs elvárás. Tehát mindig legyen valami *célkitűzés*, mert azért imádkozunk, hogy a kívánt dolgot *megkapjuk*.

Nekünk, újjászületett keresztényeknek *bibliai jogunk* van arra, hogy *bátrak* legyünk. Tehát kérjél *céltudatosan*, konkrétan megnevezve. Ha egy terméket kérsz, akkor nevezd meg, hogy te azt milyen összegért kéred. Még az összeget is meghatározhatod. Ha el akarsz adni valamit, akkor határozd meg az értékét.

A Zsidó 4,16 azt mondja: járuljatok bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy *nyerjete*... És felsorolja, hogy mit. A *nyerjete* szóra szeretnék kitérni. Nyerni azt jelenti, hogy *megkapni*, megszerezni. És ez a *bizonyosság* szava, hogy megvan nekem.

Róma 10,9-10 versben az *üdvösségre* vonatkozó rész nagyon csodálatos, támpontja ezeknek a lépéseknek. Fogadd el a csodát! Arról szól. Mert aki a szívében *hiszi* és a Krisztusba vetett hitét *megvallja*, megvan neki az örök élete, a mennyei *útlevelé*.

Az üdvösséghez hasonlóan működik minden más is. Hasonlóan működik, ha a barátnőd fizet neked egy *kávét*. Megköszönöd, hogy a kávé a tiéd, cselekszel és megfogod a poharat, majd felhörpinted, ami az elfogadást jelenti. És dicséred az Urat érte! Így történik az üdvösség is. A szívünkben hittük, szánkkal megvallottuk és Jézust életünk Urává tettük.

Addig *erősítsd* a szellemedet, amíg nem születik meg a *csodában való hit*. Ha egy csodára vágyódsz, akkor addig erősítsd a szellemedet, amíg ez ki nem épül a szívedben. A csodát a te *hited viszi végbe*. Mert ráállsz a *hitedre*, és Isten erejére bízod magad. S ezen a *két lábon* el lehet jutni a csodához.

Énekeltek azt, hogy nyúlj ki Jézus felé. Amikor Jézus felé *kinyúlunk*, akkor a hitünk *behozza* Isten erejét, és megtörténnek a *változások*. Megtörténnek az áttörése, a szabadulások. Amikor az ajándékok felsorolása történik, nyugodtan *nyúlj ki hittel*, s ragadd meg.

Nyúlj ki úgy, ahogy ez a misszionárius tette Jézus esetében, pedig nem is látta Őt. De érezte a jelenlétét, hogy ott van és oda is ment, és ki is nyújtotta a kezét. Egy másik kérdés az, hogy valamiért *nem tudta átvenni*. Valami megakadályozta az átvételt az ő életében.

A Róma 4,17-ben olvastuk nem régen, hogy Isten Ábrahámnak ígért gyermeket. És már közel száz évesek voltak, amikor ezt az *ígéretet* kapták. Isten Ábrahámot kivitte a csillagos ég alá és Ábrahám hitét egy *képhez közölte*. Mert azt mondta, hogy annyi lesz a te utódod, amennyi az égen a csillag. Nekünk is fontos, hogy legyen egy *kép* előttünk arról, amit el akarunk érni. Ezt a *hit szemével* látjuk természetesen.

Mindig ragaszkodj a *hitmegvallásodhoz*. Ha egyszer az Igére kiépítettél valamilyen kívánságot, valamilyen imát, akkor ezután mindig azt mondd, és soha ne az ellenkezőjét.

Korábban tanultunk arról, hogy a hitet hogyan lehet *felszabadítani*. A hitet a szánkkal, a *megvallásunkkal* lehet felszabadítani. Ez *ajtót nyit* a természetfeletti világ felé.

Kegyelem korszakában élünk, a *kegyelem* által kapunk áldásokat, megnyilvánulásokat, Isten *jósága* által. Ez nem fordítva működik. Hiszem, hogy ez egy nagyon életbevágó, fontos tanítás volt. Erős kenet van itt, köszönjük az Úrnak. Azért fontos a mai tanítás, mert az imaválaszt is meg kell tudni *ragadni*, hogy megnyilvánuljon, *valósággra* jöjjön.

Szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy különbség van az ima *megválaszolása* és a *valóságba* jövedele között. És nem a valóságba jövedel alapján mérjük le, hogy Isten megválaszolta-e az imánkat, vagy sem. Nemrégén előljárónk is azt mondta, hogy mutass egy olyan Igét, hogy az Atya Jézus imáját nem válaszolta volna meg. Nincs ilyen!

Legyetek biztosak abban, hogy a *válasz* elindult. Az *átvételnél* kell egy kicsit jobban körülnézni, hogy milyen *akadály* van a megnyilvánulás útjában? Hallelúja! Köszönjük, Uram! Kaptatok ma újat? Én is elmondhatom, hogy igen, mert pontosabban és jobban kirajzolódik ez a téma. Mert egyesével már találkoztam az alapelvekkel, csak így csokorba kötve még nem. Szép a réti virág is, de mikor csokorba van kötve, akkor még szebb.

Köszönjük az Úrnak a gyógyító ajándékokat. Combok belső, hátsó oldalán, térdben, bokában, ízületekben van gyógyító kenet. Combnyak környékén, talpban, valakinek a lúdtalp meggyógyul. Sérv területén is van gyógyító kenet, összevarrja azt az Úr. Helyreállítja, mert a Szent Szellem folyamatosan őrzőjáratot jár a testünk határain és helyreállítja a testünket.

Az imáid megválaszolást nyertek, nyújtsd ki a hit kezét, ragadd meg és fogadd el a gyógyulásod, hogy a valóságban is birtokolhasd, láthasd a megnyilvánulást, a Jézus nevében.

Összefoglaló a vasárnapi tanításból: A hívő feladata, hogy az *Igén* megálljon és *ellenálljon* az ellenségnek, mert a gyógyulás csak így lesz *eredményes*. Az ima így lesz eredményes. A pásztor imádkozhat valakiért, de ha az illető nem tud megállni az Igén, vagy nem akar az Igében elmélyedni, nem áll ellene a pusztítónak, akkor az ima nem lesz olyan hatásos.

Tehát meg kell tenni a *magunk részét* is ahhoz, hogy eredményesebb gyógyulás jöjjön elő. Az Igében el kell *mélyedni* és a testet az Igével helyre kell igazítani, *állítani*. Mert lehet *parancsolni* a testnek, hogy nyisd meg a füled, halld meg az Igét és öltözd magadra az Úr Jézus Krisztusban kapott egészséget, és abban járj. És tagadd meg a hazug tüneteket.

Zsidó 10,2-ben van egy olyan szókapcsolat, hogy „egyszer megtisztultak”. A *szent vér* által történt a *megtisztulás*. Lényeg az, hogy az „egyszer megtisztultak” a görögben egy *bevégezt igeidő*, ami *örökre szól*. Vonatkozik a múlt, a jelen, a jövő bűneinek eltörlésére is. Egyszer és mindenkorra *elvégezve* Jézus, nem kell újra a keresztre mennie!

A *meztérés* és az *üdvösség* között különbség van. A *meztérés* az egy másként való *gondolkodás*. Miután valaki meghallotta a Krisztusi Evangéliumot, ez egy rálátást ad, hogy rossz úton jár. Azon az úton *megfordul*, visszatér arra az útra, ahova az Úr mutatta.

Az *újjászületés* pedig az Isten országához való *csatlakozás*. Az *üdvösség* egy gyűjtőszó, sok mindent magába foglal, pl. gyógyulás, gyarapodás, védelem, stb.

Különbség van az ószövetségi és az újszövetségi *meztérés* között. *Ószövetségben* meg kellett térni, el kellett fordulni a bűntől, hogy áldást nyerhessenek. *Újszövetségben* fordítva van. Isten megáld és Istennek a *jósága indítja* az illetőt meztérésre. Nem azonos a két időkorszakban a meztérés.

Ha valaki arra készül, hogy átadja az életét az Úrnak, akkor *úgy megyünk* az Úr elé, ahogy vagyunk. Erre van az a példa, hogy fürdés előtt az ember nem tisztálkodik meg. Azért van a fürdés, hogy azzal megtisztítsa a testét. Tehát az újjászületés előtt nincs szükség a bűnök megvallásokra. Jézus *véré fog megtisztítani*, magunkat mi nem tudjuk megtisztítani.

Egy gondolat erejéig visszatérek a *házasság* területére. Házaspárok között *eltávolodást* okozhat az is, hogyha *nem egyformán táplálkoznak* Isten Igéjével. Például van egy házaspár, akik mindketten újjá vannak születve, de ha nem egyformán táplálkoznak Isten Igéjével, a szellemi kenyérrel, akkor az is egy távolságot szülhet.

A másik pedig, mikor egy házaspárt Isten elhív a szolgálatra, akkor nem az egyiket hívja el, vagy nem a másikat, hanem *mindkettőt elhívja*. Nincs minden elhívott házaspár olyan szerencsés helyzetben, hogy *együtt szolgálhatnak*. Ott gyakorlatilag megint egy eltávolodást okoz az, hogy az egyik a szolgálatban áll, a másik meg szóvá teszi, hogy én már nem is számítok, és ehhez hasonló megjegyzések. Ez csak egy kis adalék még.

Köszönjük az Úrnak, hogy a mai tanítást összeállította és megadta!